

saaledes at han endog ved sin Englandsrejse ikke har skyet, jeg havde nær sagt, at betale med sin egen Person, med sit eget Arbejde. Jeg vil ogsaa gerne udtale min Glæde over, at den højtærede Minister har foreslaaet Forhøjelse af Konsulent Fabers Lønning, eller rettere, foreslaaet Opholdspenge til ham, hvad jeg finder meget naturligt. Det glæder mig, at dette er kommet frem, ikke blot fordi det er billigt, at Lønnen forhøjes, men ogsaa fordi der deri ligger en Anerkendelse af det udmærkede Arbejde, som Konsulent Faber i en lang Aarrække har gjort i England, et Arbejde, som har sat megen Frugt, og som ogsaa ganske sikkert i Fremtiden vil vedblive at sætte Frugt. Jeg er ogsaa glad ved, at der paa Budgettet er kommet en forhøjet Bevilling til Planteavlen, det tiltrængtes i høj Grad, og den vil blive modtagen med Tilfredshed ude paa Landet. Netop i den Henseende er der jo et Liv i Tingene, netop her søger man jo at komme frem paa samme Maade som man i tidligere Tid kom frem paa Husdyravlens Omraade. Medens Husdyravlen for Øjeblikket synes at træde noget i Skygge, træder Planteavlen frem, og jeg er ogsaa overbevist om, at der her kan gøres et godt Arbejde.

Endnu vilde jeg gerne sige, at det forekommer mig, at Finanslovbehandlingen i de Aar, jeg har haft den Ære at være Medlem af dette Ting, er bleven mere og mere langvarig og har lagt mere og mere Beslag paa Tiden. Vi ere endnu ikke videre, og vi skrive dog den 23. November. (*Afbrydelse: Oktober!*) Ja, vi kunne maaske endnu den 23. November arbejde paa Finansloven, efter hvad det ser ud til. Naar man ser paa Talerlisten, er der ikke meget Haab om, at vi blive færdige i denne Maaned. Vi skrive nu den 23. Oktober, og endnu har der egentlig kun været talt Storpolitik, man er ikke naaet til de enkelte Sager. Var det dog ikke muligt, at vi kunde faa Finansloven behandlet færdig noget hurtigere, maaske ved en anden Ordning, end vi nu for Tiden have? Det forekommer mig, at naar man kalder Landboere ind til Byen til 3 Timers Arbejde hver Dag, forlanger, at de skulle forlade deres eget Arbejde for at møde disse 3 Timer, er det lidt vel meget forlangt. Var det ikke gørligt, naar der skal tales saa meget, som der bliver, at vi kunde faa noget længere Møder end dem, vi have nu. Der var ikke det mindste i Vejen for, at vi kunde begynde ligestraks om Formiddagen.

Formanden: Det ærede Medlem mener formodentlig ikke med denne Udtalelse at ville kritisere Formandens Ledelse.

Reventlow: Nej, Gud bevares, det falder mig ikke paa nogen Maade ind, men jeg mener, at den Coutume, vi ere komne ind i, ikke er den mest praktiske. Jeg hører netop til dem, der anerkende den højtærede Formands Ledelse. Jeg finder, at den er saa udmærket, som den kan være. Men det kunde dog tænkes, at der kunde fordres et noget større Arbejde af os end det, der bliver fordret. Det forekommer mig, at det, der forlanges af os, er saa lidt, at vi godt kunne yde noget mere.

Neergaard: Det var et sandt Ord, den foregaaende Taler sagde, at denne Finanslovbehandling trækker i Langdrag, og derfor skal jeg ogsaa gøre, hvad der staar i min Magt for at afkorte mine Udtalelser. Navnlig skal jeg fuldstændig undgaa at komme ind paa ny Spørgsmaal og strengt holde mig til at imødegaa enkelte Udtalelser, der ere fremkomne mod, hvad jeg ved Forhandlingens Begyndelse fremførte.

Ja, allerførst skylder jeg at takke den højtærede Udenrigsminister for hans venlige Modtagelse af min Henstilling angaaende vor Repræsentation i Østen. Jeg støtter paa disse den ærede Udenrigsministers Udtalelser Haabet om, at vi ikke staa langt fra en heldig Ordning af disse Forhold. Maa jeg dernæst vende mig til det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen), som udtalte, at det forekom ham, at mine Udtalelser vidnede om Glæde over at være Medlem af en ansvarslos Gruppe, om Lyst til at kritisere ansvarslost. Jeg tror, det var en meget lidt berettiget Udtalelse, eftersom den Gruppe, jeg hører til, netop fra først til sidst har betonet sit parlamentariske Ansvar. Vi have aldrig, synes jeg, givet nogen som helst Anledning til at antage om os, at vi angrebe enten denne eller tidligere Regeringer uden at være os bevidste, hvilket Ansvar der fulgte dermed. Vi have tidligt og sent betonet, at det var en Pligt at støtte den Regering, der har Flertal i dette Ting, saa længe den holder den Linie, som dens Program angiver, saa længe den støtter sig paa de Principper, den har fælles med det øvrige Venstre. Vi have ogsaa ved flere Lejligheder vist denne Ansvarsfølelse i Gerning. Det ærede Medlem maa ingenlunde tro, at det altid har været os lige let at stemme for forskellige Ting, der ere foreslaaede af denne Regering, og